

Nieuwsbrief 2 op de weg van het monastieke project te Prébenoît

+ Beste vrienden, sympathisanten en weldoeners,

In het leven van mensen doen zich soms gebeurtenissen voor die in de ogen van velen op het eerste gezicht op een mislukking lijken. Vervolgens openbaren die toch een verborgen plan van de goddelijke Voorzienigheid. In de biografieën van vele woestijnmonniken en heiligen komt men dergelijke wendingen tegen, die van buitenaf bekeken vreemd lijken maar die het vertrekpunt zijn van een grotere vooruitgang in hun spirituele strijd. Een deur die voor hun neus wordt toegeslagen, opent een venster op een nieuwe toekomst. Zo gaat dit hopelijk ook op voor mij. Na twee jaar een half eremietenleven aan de rand van een uitstervend vrouwenklooster zag ik me verplicht uit te kijken naar een andere locatie. De abdij van Prébenoît werd me op die zoektocht als het ware in de schoot geworpen. Met veel geluk, maar niet zonder inspanning, kon ik in die oude cisterciënzerabdij van de *Creuse profonde* twee ruime kamers betrekken in de eerste dagen van mei, de mooiste maand van het jaar.

In de vorige nieuwsbrief las u over de schilder- en poetswerken te Prébenoît. Deze brief geeft verslag van de vervolgwerkzaamheden. Maar laat de indruk niet bij u postvatten dat het hier alleen om materiële besognes gaat. Alles bijeen zijn deze noodzakelijke werkzaamheden toch secundair ten opzichte van het **Christus-verbonden monastieke leven** dat vanaf de tweede week van mei '22 in de abdij een aanvang zal nemen.

Welgeteld vier werkzaamheden moesten worden uitgevoerd om mijn vertrekken in de abdij enigszins bewoonbaar te maken: een kachel, een vloerbekleding, elektrische voorziening en internet. De plaatselijke loodgieter, Anthony Chedin, heeft intussen een grote pellet kachel professioneel geplaatst volgens de Franse veiligheidsnormen. Daarvoor moest een vrij dikke soepele pijp van bovenaf door de twaalf meter hoge schoorsteen gestoken worden. De pellet kachel van 14 kW is in staat de beide grote woonvertrekken vlug en aangenaam te verwarmen. Pellets worden in Frankrijk uitsluitend van Frans hout gefabriceerd en zijn er momenteel de goedkoopste brandstof. Een pellet kachel geeft geen stof, heeft een minimum aan uitstoot en kan nauwkeurig worden afgesteld. De as die overblijft is minimaal en geldt als uitstekende bemesting voor de groenten- en bloementuin.

Op hetzelfde moment dat de kachel werd geplaatst kwam de firma Solémur uit Montluçon ook een vast vloerkleed leggen. Deze gelijktijdigheid was niet bepaald praktisch en was ook niet voorzien. De vloeren van de kamers bestonden gedeeltelijk uit lelijke planken, stukken vezelplaat en een verhoogde trede van lelijk spaanplaat in iedere kamer, niet bepaald wat je fraai zou noemen. Nu siert een wijnkleurig tapis-plain de beide kamers en geeft sowieso een warme indruk. Quirijn Calis, een plaatselijke schrijnwerker, timmerde tevens een wandbibliotheek die de korte zijde van een van de kamers beslaat. Hiermee is de wens van elke monnik vervuld: boeken.

Over de cisterciënzers uit de twaalfde eeuw schreef kenner Jean Leclercq: **“Aan alles hadden zij verzaakt behalve aan de mooie letteren”**. Monniken zijn de eeuwen door boekenverzamelaars geweest. De kloosterbibliotheek van Sankt Gallen, Luxeuil en Cluny waren in hun tijd voorlopers van onze moderne onderzoekscentra. Lezen is naast handenarbeid en gebed één van de pijlers van het monastieke leven. De monnik zit met zijn neus in de boeken, zeg maar. Benedictus ruimt in zijn Regel voor monniken een voorname plaats in voor lezing en studie, midden de monastieke dagorde. Ongeveer één derde van de dag wordt vrijgemaakt voor de lezing. Een abdij zonder boeken is dan ook een *contradictio in terminis*. Ze is als een huis zonder ziel. Het boekenbezit en archief van het middeleeuwse Prébenoît is in de stormen van de Franse Revolutie helaas volledig verloren gegaan. Mijn actueel boekenbezit – alles bij elkaar nog zeer bescheiden – brengt het boek terug in het oorspronkelijk kader waar de eerste boeken in Europa het licht zagen: de abdijen.

Op 1 mei celebreeerde ik te Saint-Restitut een laatste mis met de zusters en de gelovigen. Het was een moment van grote dankbaarheid. 's Avonds ontving ik van dom Georges Delomnier, superior van Aiguebelle, de zegen na de vespers. De dag daarop was gewijd aan inpakken, om op dinsdag 3 mei met een gehuurde camionnette de verhuis te ondernemen naar Prébenoît, 7 uur daarvandaan. Vrienden uit België en Nederland waren daarbij aanwezig om me te helpen de spullen uit te laden en één verdieping hoog de abdij in te sjouwen. Dankbare vreugde na arbeid!

Uit de Provence meegebrachte planten en struikjes maken kennis met ‘Creuse’ water.

Omstreeks 6 mei voorzie ik de verhuis te hebben afgerond en kan ik de kamers verder inrichten. De helft van een van de woonruimten wordt **kapel**, met een houten altaar (later hopelijk een stenen), een tabernakel in de vorm van een eucharistische duif (geschonken door bevriende Provençaalse pottenbakkers) en een gebeds-en meditatieplek.

De eucharistische duif

Er wordt ook een **groot iconenkruis** voorzien dat een centrale plaats zal innemen in de huiskapel van de abdij. Een bevriende iconenschilderes is bezig het te tekenen. Ochtend-, middag- en avondgetijden zullen door mij gezongen worden en mogelijk ook dagelijks de Eucharistie. De taal zal het Frans zijn, mogelijk het Latijn voor de mis. Maar de regel voor het gebed van de kluizenaar is het voortdurend gebed. De expliciete gebedstijden zijn maar kapstokken waaraan dit ononderbroken gebed als het ware wordt opgehangen. **“Wie verlangt, bidt altijd”**, schreef Augustinus. Voortdurend gebed is dan ook niets anders dan het gestaag verlangen naar Gods aanwezigheid. Hiermee is weer eens stap gezet op de weg van de herinvoering van het monastieke leven in de Creuse. Hoe het verder verloopt en of en hoe de kluizenaar de eerste weken en maanden zal overleven, verneemt u in de volgende nieuwsbrief.

Eén in gebed en liefde

Broeder Guerric Aerden ocso

Abbaye cistercienne de Prébenoît
F-23270 Bétête – Creuse

Rekeningnummer BE75 9733 7460 6051 BIC: ARSPBE22 op naam van Dirk Aerden.
Gelieve te vermelden ‘Project abdij Prébenoît’.